

[Ministeren for Grønland.]

Med disse ord vil jeg endnu en gang takke for den modtagelse, lovforslaget har fået.

From: Jeg må tilstå, at jeg ikke fik helt fat på meningen i den højtærede ministers svar på de spørgsmål, jeg havde stillet, men jeg skal sådan set afstå fra at gå ind på dem igen. Vi kan jo vende tilbage til det i udvalget. Der er dog et område, hvor jeg gerne vil have lidt mere klarhed. Her tænker jeg på den bestemmelse i § 1, hvorefter man giver det nye selskab ret til at „efterforske og udvinde“. Det er på denne baggrund, jeg spurgte den højtærede minister: vil det så ikke sige, at hvis vi vedtager lovforslaget i den nuværende form, har man ret til ikke alene at efterforske, men også at udvinde? Og det er ikke Nordisk Mineselskab, der er tale om, det er Arctic Mining Company A/S, som vi diskuterer i dette øjeblik, der kan efterforske og udvinde molybdæn o. s. v.; hvis man finder det ønskeligt på dette tidspunkt, og hvis man kan skaffe pengene, må jeg læse forslaget sådan, at så kan man gå i gang med det uden videre. Det sker der heller ingen ting ved, men jeg mener dog stadig væk, at det kunne være rigtigt, om folketinget eller et af dets organer også på det tidspunkt var med i billedet.

Ministeren for Grønland (Mikael Gam): Jeg vil gerne svare det ærede medlem hr. From, at jeg synes, vi skal drøfte dette i udvalget.

Adolph Sørensen: Så vidt jeg bemærkede, beskæftigede den højtærede minister for Grønland sig ikke med et problem, som det ærede medlem hr. From rejste i sin ordførertale, nemlig spørgsmålet om navngivningen af dette selskab. Jeg vil erklære mig enig med det ærede medlem hr. From i, at det høje ting må gøre, hvad det kan for at værne om det danske sprog. Hvis man nu skulle gøre skridtet fuldt ud og give det nye selskab et engelsk navn, skulle man jo kalde det Arctic Mining Company Ltd. Jeg ved godt, at det forhindrer dansk registreringslov, ifølge hvilken det skal hedde „aktieselskab“, men hvorfor så ikke gøre skridtet fuld ud og kalde det helt ved et dansk navn, Arktisk Mine Kompagni

A/S? (*Boligministeren* [Carl P. Jensen]: Hvorfor ikke på grønlandsk?). Ja men deraf ville vel følge, at kun de egentlige grønlandere forstod, hvad der stod skrevet eller blev sagt. Hvis man ændrer navnet til Arktisk Mine Kompagni A/S, er jeg overbevist om, at både amerikanere og danske kan forstå det.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede minister for Grønland — idet jeg skal afstå fra at stille dagsordensforslag . . . (*Munterhed*) . . . efter henstilling fra den højtærede indenrigsminister — at overveje, om det ikke var rimeligt at ændre navnet, og i modsat fald motivere hvorfor.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dose: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han i henhold til folketingets forretningsorden § 19, stk. 3, ønsker at give folketinget en redegørelse vedrørende civilforsvaret. Redegørelsen ønskes så vidt muligt afgivet torsdag den 2. november.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 2. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om Arctic Mining Company A/S.

2) *Eneste behandling af:*

Indstilling fra udvalget for forretningsordenen angående folketingets samtykke i henhold til grundlovens § 57.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

[Formanden.]

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om forhøjelse af tillægsafgiften af benzin.

Mødet hævet kl. 14⁴⁸.

15. møde.

Torsdag den 2. november kl. 13.

Formanden: Medlem af folketinget Chr. Madsen har meddelt mig, at han ønsker til socialministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil socialministeren foranledige, at overgangsbestemmelsen i ulykkesforsikringsloven om dagpenge og renten fastsat efter anmeldelsesdato bortfalder?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommande spørgetid.

I skrivelse af dags dato meddeler proprietær Ejvind Juul Madsen, at han er villig til under den folketingsmand Carsten Raft tilståede orlov fra den 1. d. m. at regne midlertidigt at tage sæde i folketinget.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede indenrigsminister, for at han i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 3, kan give tinget den i går anmeldte redegørelse.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Under de drøftelser, der i de senere måneder har været ført om Danmarks stilling under den opståede internationale spænding, har der også, både i pressen og i folketinget, været rejst spørgsmål om civilforsvarets

beredskab. Allerede den 1. august henvendte chefen for civilforsvarsstyrelsen sig til den daværende indenrigsminister og redegjorde for situationen og fik hans bemyndigelse til at udarbejde et forslag indeholdende de økonomiske rammer for en fremskyndelse af civilforsvarets opbygning. Og umiddelbart efter min tiltrædelse som indenrigsminister i september gjorde civilforsvarsdirektøren over for mig rede for civilforsvarets status.

Under disse forhold har jeg ment det rigtigt at give tinget en nærmere redegørelse for, hvor civilforsvaret står i dag, idet jeg agter både at pege på det, der indtil dato er opbygget inden for civilforsvaret, og på det, der endnu mangler.

Jeg vil gerne begynde med at ridse civilforsvarets historie op og omtale den organisatoriske opbygning af civilforsvaret i dag.

Den første lov om civilforsvaret var loven af 11. maj 1935 om foranstaltninger til beskyttelse af den civile befolkning mod følgerne af luftangreb. Denne lov blev afløst af loven af 29. april 1938, der gjaldt gennem hele 2. verdenskrig suppleret med forskellige love. Efter krigens afslutning afvikledes en del af civilbeskyttelsesforanstaltningerne, men det stod samtidig klart, at der var behov for en mere permanent civilbeskyttelsesordning. I 1946 nedsattes derfor et udvalg til at overveje sagen, og på grundlag af dettes betænkning af 1948 gennemførtes den nugældende civilforsvarslov af 1. april 1949. Hertil slutter sig en lov af 27. maj 1950 om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger.

Ifølge civilforsvarsloven af 1949 er det civilforsvarets opgave at tilvejebringe en civil beskyttelse af liv og ejendom imod krigens følger gennem iværksættelse af forebyggende og afhjælpende foranstaltninger i det omfang, lovgivningen henlægger sådanne foranstaltninger under civilforsvaret. Der sondres altså mellem forebyggende og afhjælpende foranstaltninger. Heraf omfatter de første varsling, evakue-